

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi pysäköinninvalvonnasta annetun lain muuttamisesta ja laiksi pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi pysäköinninvalvonnasta annettua lakia ja säädettäväksi laki pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista.

Pysäköinninvalvonnasta huolehtivan kunnan pysäköinninvalvoja tai poliisi voisi pysäköinninvalvonnasta annetun lain muuttamista koskevan ehdotuksen mukaan käyttää pysäköinninvalvonnassa yksityisellä alueella tai maastossa apunaan sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla olisi pysäköinninvalvontalupa. Avustamiseen vaadittaisiin sekä viranomaisen antama valtuutus että alueen omistajan tai haltijan suostumus.

Pysäköinninvalvontaluvan haltijan palveluksessa olevien valvonta-avustajien tehtävänä olisi pysäköintivirheen havaittuaan tehdä kunnalle tai poliisille esitys seuraamuksen määrittämiseksi. Viranomainen päättäisi esityksen ja muun sille esitetyn selvityksen perusteella pysäköintivirhemaksusta, kirjallisesta huomautuksesta tai toimenpiteistä luopumisesta.

Ehdotuksen mukaan aluehallintovirasto myöntäisi pysäköinninvalvontaluvan laissa säädetyt edellytykset täyttävälle. Valvonta-avustajia koskevien edellytysten täyttymistä valvoisi se kunnallinen pysäköinninvalvoja tai poliisi, jota valvonta-avustaja pysäköinninvalvonnassa avustaa.

Valtio tai kunta saisivat yksityisten esityksestä määrätyt pysäköintivirhemaksut. Pysäköinninvalvonnassa avustavalle mahdollisesti maksettavasta korvauksesta voitaisiin sopia avustajan ja kunnan tai poliisin kesken.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1.3.2013.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Poliisi huolehtii pysäköinninvalvonnasta annetun lain (727/2011) mukaan pysäköintiä ja pysäyttämistä sekä joutokäyntiä koskevien säännösten noudattamisen valvonnasta sekä pysäköintivirhemaksujen ja muiden sanotussa laissa säädettyjen seuraamusten määräämisestä. Aluehallintovirasto voi antaa luvan siihen, että kunta alueellaan tai sen tietyllä osalla poliisin ohella huolehtii sanotusta valvonnasta ja seuraamusten määräämisestä. Suurimmissa kunnissa on lähes poikkeuksetta järjestetty kunnallinen pysäköinninvalvonta.

Pysäköinti yksityiselle alueelle ilman kiinteistön omistajan tai haltijan lupaa on tieliikennelain (267/1981) 28 §:n 3 momentin mukaan kielletty. Yksityisiä alueita tai maastoa ei ole pysäköinninvalvonnasta annetussa laissa rajattu poliisin ja kunnan valvontatehtävän ulkopuolelle. Jos pysäköintivirhe on tehty yksityisellä alueella tai maastossa, pysäköintivirhemaksua ei kuitenkaan saa määrätä eikä rengaslukkoa käyttää ilman kiinteistön omistajan tai haltijan pyyntöä tai valtuutusta. Käytännössä viranomaisten mahdollisuudet valvoa pysäköintiä yksityisillä alueilla vaihtelevat niiden käytössä olevien resurssien ja esitettyjen valvontapyyntöjen mukaan.

Yksityisestä pysäköinninvalvonnasta ei ole erityisiä säännöksiä. Suomessa on kuitenkin joitain vuosia toiminut yksityisiä yrityksiä, jotka ovat valvoneet kiinteistön omistajan tai haltijan kanssa tehdyn sopimuksen perusteella pysäköintiä yksityisillä alueilla. Tietävästi myös kiinteistön omistaja tai haltija on joissain tapauksissa huolehtinut valvonnasta. Pysäköimistä koskevista kielloista ja rajoituksista yksityisellä alueella on ilmoitettu kilvillä. Kun ajoneuvo on tullut yksityiselle alueelle, on katsottu, että kuljettajan ja kiinteistön omistajan tai haltijan taikka sen, jolle oikeus pysäköinninvalvontaan on siirretty, välille on syntynyt kuljettajan käyttäytymiseen perustuva sopimus, niin sanottu reaaliosopimus. Kuljettajan on katsottu alueelle saapuessaan hyväksyneen pysäköintiä koskevat ehdot. Kieltojen ja rajoitusten vastaisesta menettelystä on kiinnitetty autoon lomake niin sanotusta valvontamaksusta, jota voidaan luonnehtia sopimussakoksi tai joissain tapauksessa myös vahingonkorvaukseksi. Valvontamaksu on käytännössä usein ollut suuruudeltaan sama kuin vastaavalla alueella määrättävä pysäköintivirhemaksu, mutta myös suurempia ja pienempiä maksuja on esiintynyt. Tapauksia on arvioitu yleisten sopimusoikeudellisten periaatteiden kannalta. Korkein oikeus on ratkaisussaan 2010:23 hyväksynyt edellä selostetun reaaliosopimusmallin.

Eduskunta hylkäsi maaliskuussa 2011 yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevan lakiesityksen, joka perustui olennaisilta osiltaan edellä kuvatulle reaaliosopimusmallille. Syynä hylkäämiselle oli ennen muuta perustuslakivaliokunnan asiasta antama lausunto (PeVL 57/2010 vp), jossa katsottiin, ettei laki ollut säädettävissä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä ja että se sen vuoksi oli hylättävä. Perustuslakivaliokunnan mukaan pysäköinninvalvonnan antaminen muulle kuin viranomaiselle edellyttäisi toiminnan rajaamista siten, ettei kyse ole perustuslain 124 §:n mukaisesta merkittävän julkisen vallan käytöstä, ehdotettua voimakkaamman julkisyhteisön kontrollin turvaamista ja muun muassa oikeusturvakeinoista säätämistä. Lisäksi sääntelyn on täytettävä perustuslain 124 §:stä johdetut vaatimukset toimivaltuuksien täsmällisestä sääntelystä, sääntelyn yleisestä tarkkuudesta ja muusta asianmukaisuudesta sekä asianomaisten henkilöiden sopivuudesta ja pätevyydestä. Olennaista on lausunnon mukaan myös toimivaltuuksien sellainen rajaaminen, että viranomaiskoneiston ulkopuolisen osuus jää viranomaisten toiminnan suhteen avustavaksi ja täydentäväksi.

Eduskunnan hylättyä yksityistä pysäköinninvalvontaa koskeneen lakiehdotuksen haettiin korkeimman oikeuden ratkaisuun KKO 2010:23 purkua ilmeisen väärän lainsoveltamisen perusteella. Korkein oikeus (KKO 2011:43) hylkäsi hakemuksen katsoen, ettei purkukynnys

tapauksessa ylittynyt. Korkein oikeus totesi, että ratkaistava kysymys on ollut oikeudellisesti tulkinnanvarainen. Siten purkuperuste ”ilmeisen väärä lain soveltaminen” ei täyttnyt.

Pääministeri Jyrki Kataisen hallituksen ohjelman (22.6.2011) mukaan yksityisestä pysäköinninvalvonnasta säädetään laki.

1.2 Ulkomaiden lainsäädäntö

Mietinnössä ”Pysäköinninvalvontaa koskevan lainsäädännön uudistaminen” (Oikeusministeriön mietintöjä ja lausuntoja 16/2010) on katsaus pysäköinninvalvonnan sääntelyyn Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Irlannissa ja Belgiassa.

1.3 Nykytilan arviointi

Voimassa olevassa laissa ei ole yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevia säännöksiä, vaan toiminta on rakentunut yleisten periaatteiden ja oikeuskäytännön varaan. Aikaisemman yksityistä pysäköinninvalvontaa koskeneen lakiehdotuksen tultua hylätyksi oikeustila on muodostunut epäselväksi.

Viranomaisten voimavarat eivät välttämättä riitä siihen, että luvatonta pysäköintiä valvottaisiin yksityisillä alueilla, kuten kauppakeskusten parkkipaikoilla tai virastojen pihalla, yhtä tehokkaasti kuin esimerkiksi katujen varsilla. Tästä saattaa seurata, ettei kiinteistönomistajan tai -haltijan antamien määräysten vastaista pysäköintiä välttämättä mielletä lainvastaiseksi eikä määräyksillä saavuteta väärinpysäköintiä ennalta ehkäisevää vaikutusta. Siten kiinteistön omistajan tai haltijan oikeutta määrätä omaisuudestaan saatetaan loukata ja haitata kiinteistöllä asianmukaisesti liikkuvia henkilöitä ja harjoitettua toimintaa. Väärinpysäköinti saattaa jossain tapauksissa myös uhata turvallisuutta, jos henkilöiden tai ajoneuvojen liikkuminen vaaratilanteessa estyy tai vakavasti vaikeutuu. Näistä syistä yksityiselle pysäköinninvalvonnalle katsotaan edelleen olevan tarvetta.

Perustuslakivaliokunnan yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevasta lausunnosta (PeVL 57/2010 vp) seuraa, ettei nykykäytännön mukaisesta yksityisestä pysäköinninvalvonnasta voida säätää tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävällä lailla, vaan yksityisten toiminta on lainsäädännössä rajattava viranomaisten toimintaa avustavaksi ja täydentäväksi.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksellä pyritään järjestämään yksityistä pysäköinninvalvontaa koskeva lainsäädäntö niin, että se täyttää perustuslain 124 §:stä johtuvat vaatimukset. Lisäksi pyritään siihen, että pysäköinninvalvonnasta yksityisillä alueilla voidaan huolehtia mahdollisimman hyvin.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi pysäköinninvalvonnasta annettua lakia ja säädettäväksi laki pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista.

Pysäköinninvalvonnasta annettuun lakiin ehdotetaan otettaviksi säännökset siitä, että kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi voisivat käyttää pysäköinninvalvonnassa yksityisellä alueella tai maastossa apunaan sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla olisi pysäköinninvalvontalupa. Avustamiseen vaadittaisiin sekä viranomaisen antama valtuutus että alueen omistajan tai haltijan suostumus.

Pysäköinninvalvontaluvan haltijan palveluksessa olevien valvonta-avustajien tehtävänä olisi pysäköintivirheen havaittuaan tehdä kunnalle tai poliisille esitys seuraamuksen määräämiseksi sekä muilla tavoin avustaa pysäköinninvalvonnassa. Pysäköinninvalvontaluvan haltija ja valvonta-avustaja toimivat kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin johdon ja valvonnan alaisena.

Viranomaisen päättäisi esityksen ja muun sille esitetyn selvityksen perusteella pysäköintivirheen seuraamuksesta.

Yksityisille ei perustuslain 124 §:stä johtuvista syistä voida antaa itsenäistä toimivaltaa määrätä seuraamusta pysäköintivirheestä, vaan yksityisen toiminta voi olla ainoastaan viranomaistoimintaa avustavaa ja täydentävää. Nyt ehdotettava sääntely perustuu näihin lähtökohtiin.

Pysäköinninvalvonnassa voisivat ehdotuksen mukaan avustaa vain pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annetussa laissa tarkoitetut pysäköinninvalvontaluvan haltijat ja valvonta-avustajat. Ehdotuksen mukaan aluehallintovirasto myöntäisi pysäköinninvalvontaluvan laissa säädetyt edellytykset täyttävälle. Lupaviranomaisen tehtävä liittyisi aluehallintovirastolle jo nyt pysäköinninvalvonnasta annetun lain (10 ja 11 §) mukaan kuuluviin tehtäviin. Aluehallintovirastoissa hoidetaan lisäksi elinkeinolupa-asioita, joissa on osin samankaltaisia piirteitä kuin pysäköinninvalvontaluvissa.

Pysäköinninvalvonnassa avustavien valvonta-avustajien kelpoisuudesta ehdotetaan säädettävän laissa pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista. Viranomaismenettelyjen yksinkertaistamiseksi valvonta-avustajille ei ehdoteta erityistä hyväksymismenettelyä, vaan luvanhaltijan avustama kunnallinen pysäköinninvalvoja tai poliisi toteaisi avustajien kelpoisuuden valtuutusta antaessaan.

Avustavan toiminnan asianmukaisuuden varmistamiseksi kunnalliselle pysäköinninvalvojalle ja poliisille sekä aluehallintovirastolle ehdotetaan toimivaltuuksia puuttua pysäköinninvalvonnassa avustavan lainvastaiseen toimintaan tai tehtävien laiminlyöntiin. Kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi voisivat ehdotuksen mukaan peruuttaa antamansa valtuutuksen pysäköinninvalvonnassa avustamiseen, jos luvanhaltija tai hänen palveluksessaan oleva valvonta-avustaja on toistuvasti tehnyt aiheettomia esityksiä seuraamuksen määrittämiseksi, toiminnassaan menettellyt lainvastaisesti tai muuten vakavasti laiminlyönyt tehtävänsä asianmukaisen hoitamisen. Lisäksi samat viranomaiset voisivat kieltää pysäköinninvalvonnassa avustavaa hoitamasta laissa tarjotettuja tehtäviä, jos tämä ei enää täyttäisi valvonta-avustajana toimimisen edellytyksiä.

Aluehallintovirastolle ehdotetaan toimivaltuutta antaa varoitus pysäköinninvalvontaluvan haltijalle. Varoituksen antamisen edellytyksenä olisi laissa luvanhaltijalle säädettyjen velvoitteiden rikkominen. Aluehallintovirastolle ehdotetaan lisäksi toimivaltuutta peruuttaa pysäköinninvalvontalupa toistaiseksi tai määräajaksi, jos luvanhaltija on toiminut olennaisesti lainvastaisesti. Lupa voidaan pääsääntöisesti peruuttaa vain, jollei luvanhaltija ole korjannut menettelyään aluehallintoviraston antamasta varoituksesta huolimatta. Jos luvanhaltijan toiminta osoittaisi vakavaa piittaamattomuutta pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevista säännöksistä, lupa voitaisiin kuitenkin peruuttaa, vaikkei luvanhaltijalle ole annettu varoitusta.

Pysäköintivirhemaksun saajaa ja valvontakustannuksia koskevaa pysäköinninvalvonnasta annetun lain 20 §:ää ei ehdoteta muutettavaksi. Valtio tai kunta saisivat 20 §:n mukaisesti myös yksityisten esityksestä määrättyt pysäköintivirhemaksut. Pysäköinninvalvonnassa avustavalle mahdollisesti maksettavasta korvauksesta voitaisiin sopia avustajan ja kunnan tai poliisin kesken, minkä lisäksi yksityisen alueen omistaja tai haltija voisi maksaa pysäköinninvalvonnassa avustavalle korvausta.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Yksityistä pysäköinninvalvontaa harjoittaa Suomessa arviolta 50-120 yritystä. Yritykset ovat osin tytäryhtiöitä monikansallisissa konserneissa, osin ketjuna toimivia kotimaisia yrityksiä ja osin

yksittäisiä elinkeinonharjoittajia. Yrityksistä moni harjoittaa myös muuta liiketoimintaa kuin pysäköinninvalvontaa (esim. pysäköintitilojen ylläpito, kunnossapito, kuljetustoiminta).

Lakiehdotuksella olisi osin merkittäviäkin taloudellisia vaikutuksia yksityistä pysäköinninvalvontaa harjoittavien yksityisten kannalta. Niiden kannettavaksi tulisi uusia kustannuksia (lupamenettelyt ja mahdollinen työntekijöiden perehdyttäminen). Lisäksi niiden tulonmuodostus muuttuisi verrattuna nykytilaan. Taloudellisten edellytysten muuttumisen ja luvanvaraistamisen arvioidaan johtavan yksityisen pysäköinninvalvonta-alan toimijoiden vähentymiseen. Erityisesti arvioidaan, etteivät pysäköinninvalvontatoimintaa jatkaisi sellaiset pienet yritykset, joilla pysäköinninvalvonta on ollut vain osa liiketoimintaa, eivätkä sellaiset yritykset, joilla ei ole ylläpidettävinaan pysäköintitiloja. Lisäksi alalla jatkavien yritysten taloudellisten toimintaedellytysten arvioidaan huononevan.

Toisaalta arvioidaan, että pysäköinninvalvontalupaa saattavat hakea sellaiset tahot, joilla ei ole pysäköinninvalvonnassa avustamiseen välitöntä taloudellista intressiä vaan jotka pyrkivät ennen kaikkea huolehtimaan pysäköinnin asianmukaisuudesta omistamallaan tai hallitsemallaan alueella. Tällaisia tahoja ovat lähinnä pysäköintitiloja ylläpitävät yritykset sekä asunto- ja kiinteistöosakeyhtiöt.

Voidaan arvioida, että ehdotuksen mukaista pysäköinninvalvontalupaa hakisi 20-25 yritystä. Hakemuksia arvioidaan tehtävän eniten lainsäädännön voimaantulon aikoihin, minkä jälkeen alalle tulee uusia toimijoita vain harvakseltaan.

Pysäköinninvalvontaluvan edellytyksistä ja hakemuksiin liitettävistä tiedoista säädettäisiin laissa. Aluehallintovirastolla olisi oikeus saada lupa-asioiden käsittelyä (luotettavuuden arviointia) varten tietoja rikosrekisteristä ja sakkorekisteristä. Tarkoituksena on, että lupaharkinta voisi tapahtua asiakirjojen perusteella. Aluehallintovirastolle ei ehdoteta toimivaltuutta esimerkiksi tarkastaa luvanhakijan toimintaa. Luvat ja hyväksynnät olisivat voimassa toistaiseksi.

Lupamenettelyjen arvioidaan aiheuttavan aluehallintovirastoissa lain voimaantulovaiheessa noin 0,4–0,5 henkilötyövuoden verran lisätyötä. Tästä arvioidaan aiheutuvan noin 30 000–40 000 euron määräraharave.

Pysäköinninvalvontaluvan haltijoista ehdotetaan pidettäväksi rekisteriä. Rekisterinpidossa arvioidaan kuitenkin voitavan käyttää hyödyksi aluehallintovirastossa jo olemassa olevia tietojärjestelmiä.

Lisäresurssitarve otettaisiin huomioon lisäämällä aluehallintovirastojen maksuista annettuun valtioneuvoston asetukseen (nykyinen asetus 1572/2011) säännökset pysäköinninvalvontaluvan ja luvanhaltijoiden tekemien muutosilmoitusten maksullisuudesta.

Aluehallintovirastolla olisi ehdotuksen mukaan toimivalta antaa luvanhaltijalle varoitus. Olennaisen rikkomuksen perusteella lupa voitaisiin myös peruuttaa. Käytännössä hallinnollisten pakkokeinojen tarpeellisuuden arvioidaan tulevan aluehallintoviraston tietoon kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin antaman tiedon perusteella. Jos luvanhaltija ei toimisi asianmukaisesti, olisi seuraamuksena useimmiten se, että luvanhaltijan avustama kunta tai poliisi peruuttaisi antamansa valtuutuksen pysäköinninvalvonnassa avustamiseen. Näin ollen aluehallintovirastolla ei arvioida olevan kovinkaan usein tarvetta hallinnollisten pakkokeinojen käyttöön.

Valvonnan ja lain voimaantulovaiheen jälkeisten lupamenettelyjen ei arvioida aiheuttavan merkittäviä vaikutuksia aluehallintovirastojen työmäärään.

3.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Pysäköinninvalvonnassa avustavien pysäköinninvalvontaluvan haltijoiden ja valvonta-avustajien ohjaus ja valvonta sekä näiden esityksestä pysäköintivirheen seuraamuksista päättäminen olisivat uusia tehtäviä kunnille ja poliisille. Näiden tehtävien määrä riippuisi merkittävästi siitä, minkälainen tarve kullakin alueella on käyttää apua pysäköinninvalvonnassa. Vaikka valvonta-avustajat huolehtisivat seuraamuksen määräämistä koskevien esitysten tekemisestä, muodostaisivat viranomaisten tehtävät (pysäköintivirheen toteaminen, seuraamuksen määrääminen, asiakaspalvelu, mahdollisen oikaisuvaatimuksen käsittely) suurimman osan pysäköintivirhemaksun tai muun seuraamuksen määräämisen kokonaisuudesta. Toisaalta joissakin tapauksissa pysäköinninvalvontaluvan haltijoiden ja valvonta-avustajien käyttäminen apuna valvonnassa saattaa parantaa viranomaisresurssien riittävyyttä.

Kunnille aiheutuvan lisätyön kustannusten arvioidaan olevan katettavissa pysäköintivirhemaksuista saatavilla tuloilla.

4 Asian valmistelu

Säännösehdotukset on valmisteltu oikeusministeriössä yhteistyössä sisäasiainministeriön ja valtiovarainministeriön kanssa. Valmistelun aikana on kuultu kunnallisen pysäköinninvalvonnan ja aluehallintoviraston edustajia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki pysäköinninvalvonnassa

10 a §. Pysäköinninvalvonnassa avustaminen. Lakiin ehdotetaan otettavaksi uusi 10 a §, jossa säädettäisiin pysäköinninvalvonnasta huolehtivan kunnan pysäköinninvalvojan ja poliisin mahdollisuudesta käyttää apunaan pysäköinninvalvontaluvan haltijaa.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kunnallinen pysäköinninvalvoja voisi hakemuksesta valtuuttaa pysäköinninvalvontaluvan haltijan avustamaan kunnallista pysäköinninvalvojaa pysäköinninvalvonnassa. Asia tulisi siis vireille pysäköinninvalvontaluvan haltijan hakemuksella, ja siitä tehtäisiin valituskelpoinen päätös. Päätösvalta avustamisesta olisi kunnassa perusteltua osoittaa pysäköinninvalvojalle, jonka tehtävänä on valvoa pysäköinninvalvontaa kunnassa. Avustaminen voisi tulla kyseeseen vain tietyllä yksityisellä alueella ja maastossa. Alueen, jolla pysäköinninvalvonnassa avustettaisiin, tulee siis olla yksilöitävissä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan ensinnäkin säädettäväksi 1 momenttia vastaavalla tavalla poliisin mahdollisuudesta käyttää pysäköintiluvan haltijaa pysäköinninvalvonnassa avustamisessa. Lisäksi momentissa säädettäisiin rajoituksesta poliisin mahdollisuudelle käyttää avustajaa pysäköinninvalvonnassa. Poliisi ei momentin mukaan voisi antaa valtuutusta, joka koskisi avustamista sellaisessa kunnassa, jossa kunta huolehtii pysäköinninvalvonnasta. Ehdotusta pidetään perusteltuna johto- ja valvontasuhteiden selvyiden vuoksi. Lisäksi poliisi käytännössä vain vähäisissä määrin valvoo pysäköintiä sellaisissa kunnissa, joissa on järjestetty kunnallinen pysäköinninvalvonta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi seikoista, joita kunnan ja poliisin tulee ottaa huomioon harkitessaan pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevan valtuutuksen antamista. Tällaisia seikkoja olisivat valvonnan tarve yksityisellä alueella ja maastossa sekä viranomaisten edellytykset huolehtia valvonnasta näillä alueilla. Valvonnan tarvetta arvioitaessa kyse olisi ennen

kaikkea kiinteistön käytön turvallisuudesta huolehtimisesta, mutta myös kiinteistön käyttötarkoitukseen tai sijaintiin liittyvä erityinen valvonnan tarve voitaisiin ottaa huomioon. Arvioitaessa viranomaisten edellytyksiä huolehtia valvonnasta yksityisellä alueella ja maastossa huomioon tulisi ottaa esimerkiksi viranomaisvalvonnan henkilöresurssien riittävyys ja valvontatarpeen ajoittuminen esimerkiksi myöhäisiltaan ja yöhön. Valtuutuksen antamista harkittaessa huomioon otettavat seikat olisivat osin samoja kuin ne seikat, jotka aluehallintoviraston tulee pysäköinninvalvonnasta annetun lain 11 §:n mukaan ottaa huomioon kunnallista pysäköinninvalvontaa koskevan luvan myöntämistä harkitessaan.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan myös säädettäväksi siitä, että valtuutuksen antamisen edellytyksenä on valvottavan alueen omistajan tai haltijan suostumus. Suostumuksen tulisi säännöksen mukaan koskea tietyn pysäköinninvalvontaluvan haltijan käyttämistä apuna pysäköinninvalvonnassa. Alueen omistajan tai haltijan suostumuksen edellyttäminen olisi sopusoinnussa sen pysäköinninvalvonnasta annetun lain 2 §:n säännöksen kanssa, jonka mukaan yksityisellä alueella tai maastossa tehdystä pysäköintivirheestä ei saa määrätä pysäköintivirhemaksua eikä käyttää rengaslukkoa ilman kiinteistön omistajan tai haltijan pyyntöä tai valtuutusta. Käytännössä aloite pysäköinninvalvontaluvan haltijan käyttämiseen pysäköinninvalvonnassa avustamiseen useimmiten tulisi kiinteistön omistajalta tai haltijalta. Pysäköinninvalvontaluvan haltija esittäisi suostumuksesta selvitystä hakiessaan valtuutusta kunnalliselta pysäköinninvalvojalta tai poliisilta.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kunnalle tai poliisille esityksen seuraamuksen määräämiseksi voi tehdä vain pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annetussa laissa tarkoitetut edellytykset täyttävä henkilö, jolla on pysäköinninvalvontalupa tai joka on pysäköinninvalvontaluvan haltijan palveluksessa. Tällaista henkilöä kutsuttaisiin laissa valvonta-avustajaksi. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi, että kunnallisen pysäköinninvalvojan ja poliisin tulee pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevaa valtuutusta antaessaan todeta avustavien henkilöiden kelpoisuus. Kelpoisuuden toteaminen perustuisi valtuutuksen hakijan antamiin tietoihin. Jos valtuutuksen antamista harkittaessa kävisi ilmi, ettei avustavilla henkilöillä olisi laissa tarkoitettua kelpoisuutta, voisi kunta tai poliisi harkintansa mukaan järjestää näille riittävän perehdytyksen.

Pykälän 5 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että pysäköinninvalvontaluvan haltija ja valvonta-avustaja toimivat kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin johdon ja valvonnan alaisena. Johto- ja valvontatehtävä kuuluisi siis sille viranomaiselle, jota pysäköinninvalvontaluvan haltija avustaa. Viranomaisen johto- ja valvontatehtävä ilmenisi erityisesti yksittäisten pysäköintivirhemaksujen käsittelyssä, mutta viranomaisen olisi mahdollista antaa valvonta-avustajille myös yleisempää ohjausta toiminnassa, esimerkiksi millä tavoin pysäköintivirheet todennetaan.

13 a §. Valvonta-avustajan tehtävät. Lakiin ehdotetaan otettavaksi uusi 13 a § valvonta-avustajan tehtävistä.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettaviksi tarkemmat säännökset valvonta-avustajan tehtävistä. Valvonta-avustajan tehtävänä olisi ensinnäkin todentaa epäilemänsä pysäköintivirhe (1 kohta). Todentaminen voisi tapahtua esimerkiksi kuvaamalla ajoneuvo ja sen sijainti, alueella olevat pysäköintiä koskevat merkinnät sekä mahdolliset muut asian ratkaisemisen kannalta merkittävät seikat.

Valvonta-avustajan tehtäväksi ehdotetaan myös, että tämä antaisi ilmoituksen epäillystä pysäköintivirheestä ajoneuvon kuljettajalle tai, jollei tätä tavata, kiinnittäisi sen näkyvälle paikalle

ajoneuvoon (2 kohta). Ehdotettu sääntely muistuttaa osin pysäköinninvalvonnasta annetun lain 8 §:n sääntelyä pysäköintivirhemaksua koskevan päätöksen tiedoksiantotavoista.

Momentin 3 kohdassa ehdotetaan säädettäväksi, että valvonta-avustajan tehtävänä olisi myös tarvittaessa ilmoittaa pysäköinninvalvonnasta huolehtivalle viranomaiselle pysäköintivirheestä, jonka perusteella ajoneuvo voitaisiin siirtää. Ajoneuvon siirtämisestä pysäköimistä koskevan säännöksen vastaisen menettelyn perusteella säädetään ajoneuvojen siirtämisestä annetussa laissa (828/2008). Toimivalta siirtää yksityiselle alueelle tai maastoon pysäköimistä koskevan säännöksen vastaisesti pysäköity ajoneuvo kuuluu tilanteesta riippuen kunnalle, kunnalliselle pysäköinninvalvojalle tai poliisille.

Valvonta-avustajan tehtäväksi ehdotetaan 4 kohdassa säädettäväksi myös pysäköinninvalvonnassa avustaminen muulla vastaavalla tavalla. Valvonta-avustaja voisi siis toimia kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin apuna pysäköinninvalvonnassa jossakin sellaisessa tehtävässä, jota ei ole säännöksessä nimenomaisesti mainittu. Tällaisten tehtävien tulee kuitenkin olla vastaavia kuin 1-3 kohdassa valvonta-avustajalle annettaviksi ehdotetut tehtävät. Lisäksi muita tehtäviä rajaa se, että avustaminen on mahdollista vain yksityisellä alueella ja maastossa. Käytännössä 4 kohdassa tarkoitettu muu vastaava avustaminen voisi tarkoittaa esimerkiksi ilmoittamista sellaisesta ajoneuvosta, johon pysäköinninvalvonnasta annetun lain mukaan voitaisiin kiinnittää rengaslukko.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että valvonta-avustajan tulee pysäköinninvalvonnasta annetun lain mukaisia tehtäviä suorittaessaan tarvittaessa tai vaadittaessa todistaa oikeutensa toimia valvonta-avustajana. Säännös on tarpeen pysäköinninvalvonnassa avustamisen asianmukaisuuden ja toimintaan kohdistuvan luottamuksen vuoksi. Valvonta-avustaja voisi todistaa oikeutensa toimia valvonta-avustajana esimerkiksi kunnan myöntämällä kortilla tai kopiolla kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin pysäköinninvalvontaluvan haltijalle antamasta valtuutuksesta, josta kävisivät ilmi luvanhaltijan nimissä toimivat valvonta-avustajat.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettävän, että valvonta-avustajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen toimiessaan pysäköinninvalvonnasta annetun lain mukaisissa tehtävissä. Kyse olisi tavanomaisesta säännöksestä, jolla järjestetään julkista hallintotehtävää hoitavan rikosoikeudellinen virkavastuu. Lisäksi 3 momenttiin ehdotetaan otettavan informatiivinen viittaus vahingonkorvauslakiin (412/1974). Momenttiin ei sen sijaan ehdoteta otettavaksi viittausta hallinnon yleislakeihin, koska sanottuja yleislakeja sovelletaan niiden sisältämien soveltamisalaa, viranomaisten määritelmää tai yksityisen kielellistä palveluvollisuutta koskevien säännösten nojalla myös yksityisiin niiden hoitaessa julkisia hallintotehtäviä (ks. PeVL 37/2010 vp, PeVL 13/2010 vp ja PeVL 42/2005 vp).

13 b §. Ilmoitus pysäköintivirheestä ja esitys seuraamuksen määrittämiseksi. Lakiin ehdotetaan otettavaksi uusi 13 b §, jossa olisivat säännökset epäiltyä pysäköintivirhettä koskevan ilmoituksen ja seuraamuksen määrittämisestä koskevan esityksen sisällöstä sekä esityksen toimittamisesta viranomaiselle.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi tiedoista, jotka ilmoituksessa epäillystä pysäköintivirheestä on mainittava.

Ilmoituksessa olisi momentin 1 kohdan mukaan mainittava pysäköinninvalvonnasta annetun lain 7 §:n 1 momentin 2-4 kohdassa tarkoitetut tiedot. Näitä ovat tiedossa olevan kuljettajan henkilötiedot ja ajoneuvon yksilöimiseksi tarvittavat tiedot, virheen tai rikkomuksen teko aika ja -paikka, laatu sekä muut virheen tai rikkomuksen kuvaamiseksi tarvittavat tiedot ja sovellettavat lainkohdat.

Momentin 2 ja 3 kohdassa ehdotetaan säädettäväksi, että ilmoituksessa epäilystä pysäköintivirheestä on mainittava ilmoituksen antaneen valvonta-avustajan ja hänen työntantajanaan toimivan pysäköinninvalvontaluvan haltijan nimi sekä pysäköinninvalvontaluvan haltijan katu- ja sähköpostiosoite sekä muut yhteystiedot. Säännös muistuttaisi osin pysäköinninvalvonnasta annetun lain 7 §:n 1 momentin 1 kohdan sääntelyä.

Momentin 4 ja 5 kohdan mukaan ilmoituksessa epäilystä pysäköintivirheestä on mainittava alueella voimassa olevan pysäköintivirhemaksun suuruus sekä ilmoituksen antamispäivä ja kellonaika. Säännökset muistuttaisivat osin pysäköinninvalvonnasta annetun lain 7 §:n 1 momentin 5 ja 7 kohdan sääntelyä. Pysäköintivirhemaksun suuruudesta säädetään lain 3 §:ssä ja pysäköintivirhemaksusta annetussa sisäasiainministeriön asetuksessa (148/2012).

Momentin 6 kohdassa ehdotetaan säädettäväksi, että ilmoituksessa olisi mainittava tieto asian jatkokäsittelystä. Tällä tarkoitettaisiin esimerkiksi tietoa siitä, mikä viranomainen päättää pysäköintivirheen seuraamuksesta. Jatkokäsittelyä koskevia tietoja olisivat myös se, että velvollisuus maksaa pysäköintivirhemaksu syntyy vasta viranomaisen tekemän päätöksen perusteella, ja se, ettei toimenpiteistä luopumisesta lähetä erillistä päätöstä. Ehdotettua säännöstä pidetään tarpeellisena, jotta ilmoituksen epäilystä pysäköintivirheestä saaneella olisi riittävästi tietoa pysäköintivirhemaksun tai muun seuraamuksen määrittämisestä koskevasta menettelystä ja asemastaan siinä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että pysäköinninvalvontaluvan haltija toimittaa ilmoituksen tiedot sisältävän esityksen seuraamuksen määrittämiseksi ja selostuksen alueen pysäköintiä koskevista määräyksistä avustamalleen kunnalliselle pysäköinninvalvojalle tai poliisille tämän määrittämällä tavalla viimeistään ilmoituksen antamista seuraavana arkipäivänä. Selostuksella alueen pysäköintiä koskevista määräyksistä tarkoitettaisiin esimerkiksi valvonta-avustajan pysäköintivirheen todentamiseksi ottamia kuvia pysäköintiä koskevista merkinnöistä ja mahdollista kirjallista lisäselvitystä asiasta. Kunnallinen pysäköinninvalvoja tai poliisi voisi pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevaa valtuutusta antaessaan määrätä, millä tavalla esitykset tulee sille toimittaa. Esityksen toimittamista koskevasta määräajasta säätämistä pidetään tarpeellisena asian joutuksen käsittelyn vuoksi.

13 c §. Seuraamuksesta päättäminen esityksen perusteella. Lakiin ehdotetaan otettavaksi uusi 13 c §, jossa säädettäisiin viranomaisen tehtävistä sen päättäessä seuraamuksesta esityksen perusteella, päätöksen sisällöstä ja päätöksen tiedoksiannosta.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kunnallinen pysäköinninvalvoja tai hänen määräämänsä pysäköinnintarkastaja taikka poliisi määrää pysäköintivirhemaksun, antaa kirjallisen huomautuksen tai päättää toimenpiteistä luopumisesta todettuaan 13 b §:ssä tarkoitetun esityksen ja muun esitetyn selvityksen perusteella pysäköintivirheen. Esityksen saanut viranomais harkitsisi siis sille esitetyn selvityksen perusteella ensinnäkin, onko tapahtunut pysäköintivirhe. Jos kyseessä on pysäköintivirhe, olisi lisäksi harkittava, tuleeko virheestä määrätä pysäköintivirhemaksu, antaa huomautus 5 §:n mukaisesti tai luopua toimenpiteistä 6 §:ssä säädetyillä perusteilla.

Lain 13 §:n mukaan kunnallisen pysäköinnintarkastajan tehtäviin kuuluu muun muassa määrätä pysäköintivirhemaksuja. Valvonta-avustajan tekemän esityksen perusteella määrättävässä seuraamuksessa päätösvalta ehdotetaan kuitenkin tehtävän erityispiirteiden vuoksi osoitettavaksi kunnalliselle pysäköinninvalvojalle tai hänen määräämälleen pysäköinnintarkastajalle.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että esityksen perusteella tehdyssä pysäköintivirhemaksua koskevassa päätöksessä mainitaan päivä ja kellonaika, jona ilmoitus epäilystä pysäköintivirheestä on annettu. Lisäksi päätöksen sisältöä koskisivat 7 §:n 1 momentin säännökset. Päätöksessä ei ehdotuksen mukaan kuitenkaan 7 §:n 1 momentista poiketen tarvitsisi ilmoittaa maksun määräämisen kellonaikaa. Päätöksestä tulisi siis käydä ilmi pysäköintivirheen tapahtumisajankohta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että 13 c §:n nojalla tehty päätös annetaan tiedoksi siten kuin 8 §:n 2 momentissa säädetään. Kyseessä olisi selventävä säännös. Pysäköinninvalvonnasta annetun lain 8 §:n 2 momentin mukaan päätös lähetetään maksusta vastuussa olevalle ajoneuvon omistajalle tai haltijalle tiedoksi kirjeellä muun muassa silloin, kun pysäköintivirhemaksua koskevaa päätöstä ole voitu antaa tiedoksi henkilökohtaisesti ajoneuvon kuljettajalle tai kiinnittämällä se ajoneuvoon.

20 a §. Valtuutuksen peruuttaminen ja kielto jatkaa toimintaa. Lakiin ehdotetaan otettavaksi uusi 20 a §, jossa säädettäisiin viranomaisen toimivaltuudesta peruuttaa antamansa valtuutus avustaa pysäköinninvalvonnassa ja kieltää avustavaa henkilöä jatkamasta toimintaansa sekä peruuttamista koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi ensinnäkin, että kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi peruuttaa antamansa valtuutuksen pysäköinninvalvonnassa avustamiseen, jolleivät edellytykset valtuutuksen antamiselle enää täyty. Tällainen tilanne olisi kyseessä esimerkiksi, jos kiinteistönomistaja tai -haltija peruuttaa suostumuksensa avustamiseen. Valtuutus peruutetaan ehdotuksen mukaan myös, jos luvanhaltija sitä pyytää.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan lisäksi säädettäväksi, että kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi voi peruuttaa antamansa valtuutuksen pysäköinninvalvonnassa avustamiseen, jos luvanhaltija tai hänen palveluksessaan oleva valvonta-avustaja on toistuvasti tehnyt aiheettomia esityksiä seuraamuksen määräämiseksi, toiminnassaan menetellyt lainvastaisesti tai muuten vakavasti laiminlyönyt tehtävänsä asianmukaisen hoitamisen. Lainvastaista toimintaa voisi olla esimerkiksi 13 b §:n 2 momentissa säädettäväksi ehdotetun määräajan toistuva laiminlyöminen. Säännöksessä tarkoitetusta vakavasta laiminlyömisestä voisi olla kyse esimerkiksi silloin, jos luvanhaltija jättäisi huolehtimatta tehtävistään sellaisella alueella, jolla se valtuutuksen mukaan avustaa pysäköinninvalvonnassa tai rikkoo olennaisesti avustettavan viranomaisen antamia määräyksiä esitysten toimittamistavasta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi kieltää pysäköinninvalvonnassa avustavaa hoitamasta tämän lain mukaisia tehtäviä, jos tämä ei enää täytä valvonta-avustajana toimimisen edellytyksiä. Kelpoisuudesta toimia valvonta-avustajana ehdotetaan säädettävän pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annetun lain 5 §:ssä. Sanotussa lainkohdassa valvonta-avustajalta edellytettäisiin tarpeellisen liikennettä ja pysäköinninvalvontaa koskevien sääntöjen tuntemisen lisäksi myös luotettavuutta ja sopivuutta tehtävään. Nyt ehdotettavan kieltomahdollisuuden arvioidaan olevan tarpeen lähinnä tilanteissa, joissa valvonta-avustajana toimiva ei esimerkiksi rikokseen syyllistymisensä vuoksi enää täytä 5 §:n luotettavuus- tai sopivuusedellytystä tai jos valvonta-avustajan toiminnan perusteella käy ilmi, ettei hänellä ole tarpeellista liikennettä ja pysäköinninvalvontaa koskevien sääntöjen tuntemusta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että kunnallisen pysäköinninvalvojan ja poliisin on ilmoitettava aluehallintovirastolle sellaisesta pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevan valtuutuksen peruuttamisesta, jonka syynä on luvanhaltijan rikkomus. Tällainen tieto voisi olla

aluehallintovirastolle tarpeen sen harkitessa varoituksen antamista tai pysäköinninvalvontaluvan peruuttamista.

20 b §. Muutoksenhaku pysäköinninvalvonnassa avustamista koskeviin päätöksiin. Lakiin ehdotetaan otettavaksi uusi 20 b §, jossa säädettäisiin muutoksenhausta 10 a ja 20 a §:n nojalla tehtäviin päätöksiin.

Valtuutuksen antamista ja peruuttamista sekä kieltoa hoitaa tehtäviä koskeviin päätöksiin ehdotetaan haettavan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Myös kunnan viranhaltijan tekemästä päätöksestä valitettaisiin siis hallinto-oikeuteen. Kyseessä olisi hallinto-, ei kunnallisvalitus. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi, että päätöstä valtuutuksen peruuttamisesta ja tehtävien hoitamisen kieltämisestä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomaisen toisin määrää. Pykälässä tarkoitettujen peruuttamis- ja kieltopäätösten tulisi luvanhaltijoiden ja valvonta-avustajien toiminnan viranomaista avustavan luonteen vuoksi olla noudatettavissa muutoksenhausta huolimatta.

1.2 Laki pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista

1 §. Toiminnan luvanvaraisuus. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että kunnallista pysäköinninvalvojaa tai poliisia saa pysäköinninvalvonnassa avustaa vain pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annetussa laissa tarkoitettu pysäköinninvalvontaluvan haltija ja laissa säädetyt edellytykset täyttävä henkilö. Pysäköinninvalvonnassa avustaminen olisi siis sallittua ainoastaan aluehallintoviraston myöntämän luvan haltijalle ja henkilölle, jolla on laissa säädetyin valvonta-avustajan kelpoisuus. Toiminnan luvanvaraaminen on tarpeen, jotta voitaisiin huolehtia asianmukaisesti perustuslain 124 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymisestä.

2 §. Pysäköinninvalvontaluvan edellytykset. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi niistä edellytyksistä, joilla pysäköinninvalvontalupa myönnetään luonnolliselle henkilölle ja oikeushenkilölle. Laissa säädettyjen edellytysten täytyessä lupa myönnettäisiin. Viranomaisen lupaharkinta olisi siis ns. sidottua harkintaa. Lupaedellytysten ehdotetaan olevan osin yhteneväisiä esimerkiksi yksityisistä turvallisuuspalveluista annetussa laissa (282/2002) säänneltyjen vartioimisliikeluvan edellytysten kanssa.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi edellytyksistä, joiden täytyessä pysäköinninvalvontalupa myönnetään luonnolliselle henkilölle. Edellytyksenä olisi ensinnäkin se, että henkilö on täyttänyt 18 vuotta (1 kohta). Luvan saamiseksi edellytettäisiin siis täysi-ikäisyyttä. Toiseksi edellytettäisiin, ettei henkilö ole konkurssissa eikä hänen toimintakelpoisuuttaan ole rajoitettu (2 kohta). Toimintakelpoisuuden rajoittamisesta säädetään holhoustoimesta annetussa laissa (442/1999). Julkisen hallintotehtävän hoitamisen asianmukaisuuden ja väärinkäytösten ehkäisemisen kannalta on tärkeätä, että luvanhaltijalla on riittävät resurssit suoriutua tehtävistään. Tämän vuoksi hakijan toimintakelpoisuuden rajoittaminen tai konkurssi muodostaisivat esteen pysäköinninvalvontaluvan myöntämiselle.

Momentin 3 kohdassa ehdotetaan säädettäväksi, että luonnolliselle henkilölle pysäköinninvalvontaluvan myöntämisen edellytyksenä on pysäköinninvalvonnassa avustamiseen riittävät tiedot ja taidot. Säännöksessä tarkoitettut tiedot ja taidot olisi mahdollista hankkia esimerkiksi työkokemuksella pysäköinninvalvonnasta. Tällaista kokemusta voisi olla lähinnä henkilöillä, jotka ovat kunnan tai poliisin palveluksessa hoitaneet pysäköinninvalvontaan kuuluvia tehtäviä. Työkokemuksen tulisi olla siinä määrin pitkäaikaista, että hakija olisi harjaantunut pysäköinninvalvontatehtäviin. Pysäköinninvalvonnassa avustamiseen riittävät tiedot ja taidot olisi

toisaalta mahdollista hankkia myös sellaisella koulutuksella, jossa käsitellään liikennettä ja pysäköintiä koskevia sääntöjä. Tällainen koulutus voisi olla esimerkiksi oikeustieteen alempi korkeakoulututkinto tai liikenteen alan ammattikoulutus.

Momentin 4 kohdassa ehdotetaan säädettäväksi, että luvan myöntämisen edellytyksenä luonnolliselle henkilölle on tämän luotettavuus. Luotettavuusedellytyksen täyttymisestä ehdotetaan säädettäväksi 3 momentissa.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi edellytyksistä, joiden täytyessä pysäköinninvalvontalupa myönnetään oikeushenkilölle. Edellytykset ovat asiallisesti samankaltaisia kuin luonnolliselle henkilölle. Edellytyksenä olisi, ettei oikeushenkilö ole konkurssissa (1 kohta), että sen hallituksen jäsenet ja varajäsenet, toimitusjohtaja, vastuunalaiset yhtiömiehet taikka muut näihin rinnastettavassa asemassa olevat ovat luotettavia (2 kohta) ja että sillä on palveluksessaan pysäköinninvalvonnassa avustamisen lainmukaisuudesta vastaava henkilö, joka täyttää luonnolliselle henkilölle laissa asetettavaksi ehdotetut pysäköinninvalvontaluvan saamisen edellytykset (3 kohta).

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että 1 ja 2 momenttia sovellettaessa luotettavana pidettäisiin sitä, jota ei ole lainvoiman saaneella tuomiolla viiden viimeisen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton avustamaan pysäköinninvalvonnassa. Henkilöä ei kuitenkaan ehdoteta pidettävän luotettavana, jos tämä on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton avustamaan pysäköinninvalvonnassa. Ilmeistä sopimattomuutta voisivat osoittaa esimerkiksi lainvoimaa vielä vailla oleva tuomio momentissa tarkoitetuista rikoksista tai yli viisi vuotta vanha lainvoimaisella tuomiolla määrätty vankeusrangaistus sanotuista rikoksista, mahdollisen aikaisemman pysäköinninvalvontaluvan peruuttaminen tai muu sellainen seikka, joka osoittaa luvanhakijan toistuvasti jättäneen velvoitteitaan hoitamatta. Ehdotettu säännös muistuttaa esimerkiksi rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) sääntelyä omaisuusdenhoito- ja yrityspalvelujen tarjoajaksi rekisteröitymisen edellytyksistä ja sijoitusrahastolain (48/1999) sääntelyä rahastoyhtiön toimiluvan edellytyksistä.

3 §. Luvan myöntäminen. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi pysäköinninvalvontaluvan myöntävästä viranomaisesta ja luvan voimassaolosta.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että pysäköinninvalvontaluvan myöntäisi hakemuksesta aluehallintovirasto. Lupahakemusten käsittely saattaisi olla perusteltua keskittää johonkin aluehallintovirastoon. Tästä voitaisiin säätää aluehallintovirastoista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (906/2009).

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että pysäköinninvalvontalupa olisi voimassa toistaiseksi.

4 §. Lupahakemus. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi tiedoista, joita pysäköinninvalvontalupaa koskevan hakemuksen tulee sisältää. Näitä olisivat ensinnäkin luvanhakijan nimi, henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus, mahdollinen aputoiminimi ja yhteystiedot. Yhteystiedoilla tarkoitettaisiin osoitetta, puhelinnumeroa ja sähköpostiosoitetta. Toiseksi lupahakemuksessa tulisi olla luvanhakijana olevan oikeushenkilön vastuuhenkilöiden ja lainmukaisuudesta vastaavan henkilön täydelliset nimet ja henkilötunnukset (2 kohta). Kolmanneksi hakemuksen tulisi ehdotuksen mukaan sisältää todistus siitä, että luvanhakijan palveluksessa oleva pysäköinninvalvonnassa

avustamisen lainmukaisuudesta vastaava henkilö tai hakijana oleva luonnollinen henkilö hallitsee itseään ja omaisuuttaan (3 kohta) sekä selvitys näiden henkilöiden pysäköinninvalvonnassa avustamiseen riittävistä tiedoista ja taidoista (4 kohta). Nämä tiedot olisivat tarpeen aluehallintoviraston arvioidessa lupaedellytysten täyttymistä.

5 §. Kelpoisuus valvonta-avustajaksi. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi valvonta-avustajana toimimisen edellytyksistä. Valvonta-avustajana toimimisen edellytykseksi ei ehdoteta säädettävän erityistä lupa- tai hyväksymismenettelyä, vaan kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin ehdotetaan tarkastelevan valvonta-avustajan kelpoisuutta antaessaan pysäköinninvalvontaluvan haltijalle valtuutuksen pysäköinninvalvonnassa avustamiseen (ehdotus pysäköinninvalvonnasta annetun lain uudeksi 10 a §:ksi).

Valvonta-avustajana toimimisen edellytyksenä ehdotetaan ensinnäkin olevan vähintään 18 vuoden ikä. Enimmäisiästä säätämistä ei pysäköinninvalvonnassa avustamisen luonteen vuoksi arvioida olevan tarpeellista säätää.

Valvonta-avustajana toimimisen edellytykseksi ehdotetaan säädettävän myös tarpeellinen liikennettä ja pysäköinninvalvontaa koskevien sääntöjen tuntemus. Erityisistä valvonta-avustajaa koskevista koulutusvaatimuksista ei siis ehdoteta säädettäväksi. Tämä olisi sopusoinnussa kunnallisen pysäköinnintarkastajan kelpoisuusvaatimuksia koskevan sääntelyn kanssa. Pysäköinnintarkastajan kelpoisuusvaatimuksena on pysäköinninvalvonnasta annetun lain 12 §:n 2 momentin mukaan hänelle kuuluvien tehtävien hoitamiseen tarpeellinen liikennettä ja joutokäyntiä koskevien sääntöjen tuntemus.

Valvonta-avustajana toimimisen edellytykseksi ehdotetaan lisäksi säädettäväksi se, että valvonta-avustaja on henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan tehtävään sopiva ja luotettava. Henkilökohtaisia ominaisuuksia arvioitaessa kiinnitettäisiin huomiota siihen, ettei valvonta-avustajaksi tulisi tehtävään sopimattomia henkilöitä. Merkitystä arvioinnissa olisi sellaisilla fyysisillä ja psyykkisillä ominaisuuksilla, jotka vaikuttavat henkilön kykyyn toimia avustavissa tehtävissä pysäköinninvalvonnassa. Luotettavuudella säännöksessä tarkoitettaisiin samaa kuin 2 §:ssä.

6 §. Vastuuhenkilön tehtävät. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi pysäköinninvalvontaluvan haltijan palveluksessa olevan pysäköinninvalvonnassa avustamisen lainmukaisuudesta vastaavan henkilön tehtävistä. Vastuuhenkilön tehtävänä olisi ehdotuksen mukaan huolehtia siitä, että luvanhaltijan toiminta pysäköinninvalvonnassa avustamisessa on asianmukaisesti järjestetty. Vastuuhenkilön tulisi näin ollen muun muassa huolehtia siitä, että aluehallintovirastolle tehdään tarvittavat ilmoitukset muutoksista luvanhaltijan toiminnassa ja että luvanhaltijalla on riittävät järjestelyt mahdollisen asiakaspalautteeseen ja viranomaisen yhteydenottoihin vastaamiseen.

7 §. Varoitus. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi aluehallintoviraston toimivallasta antaa pysäköintiluvan haltijalle varoitus.

Pykälässä säädettäisiin, että aluehallintovirasto voi antaa varoituksen luvanhaltijalle, joka rikkoo laissa säädettyjä velvoitteita. Varoitus voitaisiin siis antaa esimerkiksi, jos luvanhaltija ei toimittaisi seuraamuksia koskevia esityksiä viranomaiselle pysäköinninvalvonnasta annetun lain 13 b §:ssä säädettäväksi ehdotetussa määräajassa tai jos luvanhaltija ei täyttäisi 10 §:ssä säädettäväksi ehdotettua ilmoitusvelvollisuutta.

8 §. Luvan peruuttaminen. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi aluehallintoviraston toimivallasta peruuttaa myöntämänsä pysäköinninvalvontalupa.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että aluehallintoviraston on peruutettava pysäköinninvalvontalupa, jos luvanhaltija ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä tai luvanhaltija pyytää luvan peruuttamista. Luvan myöntämisen edellytykset eivät täytyisi esimerkiksi, jos luvanhaltijalla ei enää olisi palveluksessaan toiminnan lainmukaisuudesta vastaavaa, laissa säädetyt edellytykset täyttävää henkilöä tai jos luvanhaltija tai sen vastuuhenkilöt eivät enää täyttäisi lain mukaista luotettavuusedellytystä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että aluehallintovirasto peruuttaa pysäköinninvalvontaluvan toistaiseksi tai määräajaksi, jos luvanhaltija on pysäköinninvalvonnassa avustaessaan toiminut olennaisesti lainvastaisesti. Lainvastaista toimintaa voisi olla esimerkiksi se, että luvanhaltija tai hänen palveluksessaan oleva valvonta-avustaja luvanhaltijan tietten on toistuvasti tehnyt aiheettomia esityksiä seuraamuksen määräämiseksi tai laiminlyönyt huolehtia tehtävistään sellaisella alueella, jolla se valtuutuksen mukaan avustaa pysäköinninvalvonnassa. Johtaakseen luvan peruuttamiseen toiminnan lainvastaisuuden tulisi kuitenkin olla olennaista. Olennaisuusarvioissa otettaisiin huomioon esimerkiksi luvanhaltijan toiminta kokonaisuudessaan ja lainvastaisen toiminnan asiallinen merkitys ja laajuus. Momentissa ehdotetaan lisäksi säädettäväksi, että lupa voidaan peruuttaa vain, jollei luvanhaltija ole korjannut menettelyään aluehallintoviraston antamasta varoituksesta huolimatta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan lisäksi säädettäväksi, että aluehallintovirasto voi peruuttaa pysäköinninvalvontaluvan myös, vaikkei luvanhaltijalle olisi annettu varoitusta. Edellytyksenä olisi tällöin, että luvanhaltijan toiminta osoittaa vakavaa piittaamattomuutta pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevista säännöksistä. Säännös tulisi siten sovellettavaksi vain törkeimmissä rikkomus- tai laiminlyöntitapauksissa.

9 §. Tiedonsaantioikeus. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi aluehallintoviraston ja luvanhaltijan avustaman kunnallisen pysäköinninvalvojan ja poliisin oikeudesta saada tietoja.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että laissa tarkoitettujen lupa-asoiden käsittelyä varten aluehallintovirastolla ja valvonta-avustajana toimimisen edellytysten täyttymisen selvittämistä varten kunnallisella pysäköinninvalvojalla ja poliisilla on oikeus saada tarpeellisia tietoja rikosrekisteristä ja sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 46 §:ssä tarkoitetusta sakkorekisteristä. Tiedonsaantisäännöksen ehdotetaan syrjäyttävän salassapitosäännökset.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että aluehallintovirastolla on salassapitosäännösten estämättä oikeus pyynnöstä saada pysäköinninvalvontaluvan haltijalta sekä sellaiselta kunnalliselta pysäköinninvalvojalta ja poliisilta, jota luvanhaltija avustaa pysäköinninvalvonnassa, tämän lain mukaisten tehtävien hoitamista varten tiedot luvanhaltijan toiminnasta, henkilöstöstä, taloudellisesta asemasta sekä muut vastaavat välttämättömät tiedot. Aluehallintoviraston arvioidaan tarvitsevan tällaisia tietoja harkitessaan varoituksen antamista tai luvan peruuttamista.

10 §. Muutoksista ilmoittaminen. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi luvanhaltijan velvollisuudesta ilmoittaa toimintaansa koskevista muutoksista viranomaisille.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi niistä seikoista, joista luvanhaltijan tulisi ilmoittaa aluehallintovirastolle. Näitä olisivat luvanhaltijan nimen, yhtiömuodon ja yhteystietojen muuttuminen (1 kohta), luvanhaltijan hallituksen jäsenten ja varajäsenten, toimitusjohtajan, vastuunalaisten yhtiömiesten ja muiden näihin rinnastettavassa asemassa olevien sekä pysäköinninvalvonnassa avustamisen lainmukaisuudesta vastaavan henkilön vaihtuminen (2 kohta)

ja muut sellaiset seikat, joilla on merkitystä arvioitaessa, ovatko luvan saamisen edellytykset edelleen voimassa (3 kohta). Tällainen muu seikka olisi esimerkiksi luvanhaltijana olevan oikeushenkilön vastuuhenkilön saama rikostuomio.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan lisäksi säädettäväksi, että luvanhaltijan on ilmoitettava aluehallintovirastolle pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevan valtuutuksen saamisesta ja sen peruuttamisesta (4 kohta). Tieto valtuutuksesta ja sen peruuttamisesta olisi aluehallintovirastolle tarpeen valvontatehtävän hoitamiseksi ja 11 §:ssä säädettäväksi ehdotetun ilmoitusvelvollisuuden täyttämiseksi.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että luvanhaltijan on ilmoitettava avustamalleen viranomaiselle kirjallisesti palveluksessaan olevan, pysäköinninvalvonnassa avustavan henkilöstön vaihdoksista. Ilmoitusvelvollisuus olisi tarpeen, jotta viranomainen voisi todeta avustavien henkilöiden kelpoisuuden.

Muutoksista tulisi 1 ja 2 momentin mukaan ilmoittaa kirjallisesti. Sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) mukaisesti vaatimuksen kirjallisesta muodosta täyttäisi myös viranomaiselle toimitettu sähköinen asiakirja.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi ilmoitusten tekemisen määräajasta ja ilmoitukseen liitettävistä asiakirjoista. Ilmoitus olisi 3 momentin mukaan tehtävä ennen muutosta. Jollei muutoksesta ole mahdollista ilmoittaa etukäteen, tulisi ilmoitus tehdä viimeistään seitsemäntenä päivänä sen jälkeen. Luvanhaltijan vastuuhenkilöitä koskeviin ilmoituksiin olisi ehdotuksen mukaan liitettävä asiakirjat, joilla osoitetaan, että uusi vastuuhenkilö täyttää laissa säädetty vaatimukset.

11 §. Aluehallintoviraston ilmoitusvelvollisuus. Pykälään ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan aluehallintovirasto ilmoittaisi toistaiseksi tai määräajaksi peruuttamastaan pysäköinninvalvontaluvasta niille viranomaisille, joita luvanhaltija on avustanut pysäköinninvalvonnassa. Säännöksellä pyritään varmistamaan, että avustettavat viranomaiset saisivat tiedon luvan peruuttamisesta.

12 §. Luvanhaltijarekisteri. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi pysäköinninvalvontaluvan haltijoista pidettävästä rekisteristä.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi rekisterinpitäjästä ja rekisteriin merkittävistä tiedoista. Aluehallintovirasto pitäisi pysäköinninvalvontaluvan haltijoista rekisteriä. Rekisteriin merkittäisiin luvanhaltijan ja tämän vastuuhenkilöiden tunniste- ja yhteystietoja (1 ja 2 kohta) sekä tiedot pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevan valtuutuksen saamisesta ja peruuttamisesta (3 kohta), luvanhaltijalle määrätyistä varoituksista (4 kohta) ja luvan peruuttamisen syystä ja ajankohdasta (5 kohta).

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että rekisteristä saa luovuttaa henkilötietoja tulosteena taikka saattaa ne yleisesti saataville sähköisen tietoverkon kautta tai luovuttaa ne muutoin sähköisessä muodossa. Säännöksen ehdotetaan syrjäyttävän viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 16 §:n 3 momentissa asiasta säädetyn. Tieto henkilötunnuksesta ehdotetaan kuitenkin saatavan luovuttaa pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annetun lain nojalla vain, jos tieto annetaan tulosteena tai teknisenä tallenteena ja jos luovutuksensaajalla on oikeus henkilötunnuksen käsittelyyn henkilötietolain (523/1999) 13 §:n tai muun lain nojalla.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetulla sääntelyllä pyritään siihen, että luvanhaltijarekisterin tiedot ovat helposti esimerkiksi kiinteistönomistajien saatavilla. Tästä syystä pidetään tarpeellisena, että rekisteritietoja saisi luovuttaa tulosteena taikka saattaa ne yleisesti saataville sähköisen tietoverkon kautta tai luovuttaa ne muutoin sähköisessä muodossa.

Rekisteriin talletetaan myös luonnollisia henkilöitä koskevia henkilötietoja, kuten nimi ja henkilötunnus. Luvanhaltijarekisteri olisi siis osittain henkilörekisteri. Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 16 §:n 3 momentin mukaan viranomaisen henkilörekisteristä saa luovuttaa tietoja tulosteena tai sähköisesti vain, jos luovutuksensaajalla on henkilötietolain mukaan oikeus käsitellä pyydettyjä henkilötietoja. Tällaisen ehdon toteuttamista ei voida soveltaa annettaessa tietoja sähköisen tietoverkon kautta. Rajoituksen toteuttaminen ei ole myöskään tarpeen yksityisyyden suojan vuoksi, jos sähköisen tietoverkon kautta ei luovuteta rekisteröityjen henkilötunnuksia.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi luvanhaltijarekisterin tietojen säilytysajasta. Tiedot luvanhaltijoista tulisi ehdotuksen mukaan poistaa rekisteristä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun pysäköinninvalvontalupa on peruutettu muuten kuin määräajaksi.

13 §. Muutoksenhaku. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi muutoksenhausta aluehallintoviraston päätöksiin.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi tavanomainen säännös siitä, että aluehallintoviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Aluehallintoviraston päätöksestä valitettaisiin siis hallinto-oikeuteen.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että luvan peruuttamista koskevaa päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää. Säännös olisi poikkeus hallintolainkäyttölain 31 §:n pääsäännöstä, jonka mukaan päätöstä, johon saa hakea muutosta valittamalla, ei saa panna täytäntöön ennen kuin se on saanut lainvoiman. Luvan peruuttamista koskevien päätösten tulisi luvanhaltijoiden toiminnan viranomaista avustavan luonteen vuoksi olla noudatettavissa muutoksenhausta huolimatta.

14 §. Viittaus rikoslakiin. Pykälään ehdotetaan otettavaksi informatiivinen viittaus virkavallan anastusta koskevaan rikoslain (39/1889) 16 luvun 9 §:ään. Sanotun lainkohdan mukaan virkavallan anastuksesta tuomitaan se, joka toista erehdyttääkseen ilman lakiin perustuvaa oikeutta ryhtyy toimeen, jonka vain julkista valtaa käyttävä toimivaltainen viranomainen saa tehdä, tai muuten esiintyy virkatehtävässä olevana julkista valtaa käyttävänä virkamiehenä. Rangaistuksena on sakko tai enintään kuuden kuukauden vankeus.

Rikoslain 16 luvun 20 §:n mukaan virkavallan anastusta koskevaa säännöstä sovellettaessa virkamieheen rinnastetaan muun muassa julkista valtaa käyttävä henkilö. Lisäksi säädetään sellaisen henkilön, johon on muussa kuin rikoslaissa säädetty rikosoikeudellista virkavastuuta koskevien säännösten soveltamisesta, rinnastamisesta rikollisen teon kohteena olevaan virkamieheen.

15 §. Voimaantulo. Pykälään ehdotetaan otettavaksi tavanomainen voimaantulosäännös.

2 Voimaantulo

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1.3.2013. Lain täytäntöönpanon vaatimien toimien vuoksi laki voi kuitenkin tulla voimaan aikaisintaan neljän kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä ja vahvistamisesta.

3 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Ehdotettu sääntely on merkityksellistä hallintotehtävän antamista muulle kuin viranomaiselle koskevan perustuslain 124 §:n kannalta. Julkinen hallintotehtävä voidaan sanotun pykälän mukaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Merkittävä julkisen vallan käyttö

Perustuslakiuudistuksen esitöiden mukaan merkittävänä julkisen vallan käyttämisenä perustuslain 124 §:ssä on pidettävä esimerkiksi itsenäiseen harkintaan perustuvaa oikeutta käyttää voimakeinoja tai puuttua muuten merkittävällä tavalla yksilön perusoikeuksiin (HE 1/1998 vp, s. 179/II). Perustuslakivaliokunta on katsonut, että hallinnollisen seuraamuksen määrittämiseen sisältyy merkittävää julkisen vallan käyttöä (PeVL 32/2005 vp, PeVL 55/2005 vp, PeVL 57/2010 vp).

Aikaisemmasta yksityistä pysäköinninvalvontaa koskeneesta lakiehdotuksesta antamassaan lausunnossa perustuslakivaliokunta totesi, että pysäköinninvalvonnan antaminen muulle kuin viranomaiselle edellyttäisi muun muassa toiminnan rajaamista siten, ettei kyse ole 124 §:n mukaisesta merkittävästä julkisen vallan käytöstä. Lisäksi toimintaan tulisi kohdistua tuolloin ehdotettua voimakkaampi julkisyhteisön kontrolli. Valiokunta totesi olennaista olevan myös toimivaltuuksien sellainen rajaaminen, että viranomaiskoneiston ulkopuolisen osuus jää viranomaisten toiminnan suhteen avustavaksi ja täydentäväksi (PeVL 57/2010 vp).

Nyt ehdotettavat lait rakentuvat perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyille näkökohdille. Pysäköinninvalvonnasta annettuun lakiin ehdotettujen uusien säännösten mukaan pysäköinninvalvontaluvan haltija voisi ainoastaan avustaa kunnallista pysäköinninvalvojaa tai poliisia. Luvanhaltija ja tämän palveluksessa olevat valvonta-avustajat toimisivat pysäköinninvalvonnassa avustaessaan kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin johdon ja valvonnan alaisena.

Yksityisille ei ehdoteta annettavaksi oikeutta päättää pysäköintivirhemaksusta tai muusta seuraamuksesta, vaan valvonta-avustajien tehtävänä olisi todentaa epäilemänsä pysäköintivirhe ja tehdä avustamalleen viranomaiselle esitys seuraamuksen määrittämiseksi. Todettuaan esitetyn selvityksen perusteella pysäköintivirheen viranomainen määräisi pysäköintivirhemaksun, antaisi kirjallisen huomautuksen tai luopuisi toimenpiteistä. Yksityisille ei näin ollen ehdoteta sellaista itsenäistä oikeudellista harkintaa sisältävää toimivaltaa päättää lainvastaisen toiminnan seuraamuksista, joka muodostuisi merkittäväksi julkisen vallan käyttämiseksi.

Kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi voisivat käyttää pysäköinninvalvontaluvan haltijoita apunaan pysäköinninvalvonnassa ainoastaan yksityisellä alueella ja maastossa. Tällaisten alueiden tulisi olla avustamista koskevassa valtuutuksessa yksilöityjä. Näin ollen luvanhaltijoiden toiminta olisi myös alueellisesti rajattua.

Pysäköinninvalvontaluvan haltijoille ja valvonta-avustajille ehdotettuihin tehtäviin ei arvioida sisältyvän merkittävää julkisen vallan käyttöä.

Hallintotehtävän antamisen tarkoituksenmukaisuus

Julkisen hallintotehtävän antamisen edellytyksenä oleva tarkoituksenmukaisuusvaatimus perustuslain 124 §:ssä on perustuslakivaliokunnan mukaan oikeudellinen edellytys, jonka täyttyminen jää tapauskohtaisesti arvioitavaksi. Tällöin on otettava huomioon muun muassa hallintotehtävän luonne (PeVL 48/2010 vp).

Kuntien ja poliisin voimavarat eivät välttämättä riitä siihen, että pysäköintiä yksityisillä alueilla valvottaisiin niin tehokkaasti kuin on tarpeen. Tästä saattaa seurata, ettei kiinteistönomistajan tai haltijan antamien määräysten vastaista pysäköintiä välttämättä mielletä lainvastaiseksi eikä määräyksillä saavuteta pysäköintivirheitä ennalta ehkäisevää vaikutusta. Julkista pysäköinninvalvontaa avustavalle toiminnalle voidaan siten arvioida olevan tarvetta.

Pysäköinninvalvonnasta annetun lain 10 a §:ssä ehdotetaan säädettävän seikoista, joita kunnallisen pysäköinninvalvojan ja poliisin tulee ottaa huomioon harkitessaan pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevan valtuutuksen antamista. Näitä seikkoja olisivat valvonnan tarve yksityisillä alueilla ja maastossa sekä viranomaisen edellytykset huolehtia valvonnasta näillä alueilla. Pysäköinninvalvonnassa avustamisen tarkoituksenmukaisuutta tulisi siis aina arvioida myös tapauskohtaisesti.

Perusoikeuksista, oikeusturvasta ja hyvän hallinnon vaatimuksista huolehtiminen

Julkisen hallintotehtävän muulle kuin viranomaiselle antamisen edellytyksenä on, ettei se vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan aikaisemmasta yksityistä pysäköinninvalvontaa koskeneesta lakiehdotuksesta todennut, että pysäköinninvalvonnan antaminen muulle kuin viranomaiselle edellyttäisi muun muassa oikeusturvakeinosta säätämistä. Lisäksi sääntelyn on täytettävä perustuslain 124 §:stä johdetut vaatimukset toimivaltuuksien täsmällisestä sääntelystä, sääntelyn yleisestä tarkkuudesta ja muusta asianmukaisuudesta sekä asianomaisten henkilöiden sopivuudesta ja pätevyydestä (PeVL 57/2010 vp).

Lakiehdotuksiin sisältyy täsmälliset säännökset pysäköinninvalvontaluvan haltijoiden ja valvonta-avustajien tehtävistä ja toimivaltuuksista. Lisäksi laissa ehdotetaan säädettäväksi, että pysäköinninvalvontalupa voitaisiin antaa vain tietyt edellytykset täyttävälle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle ja että valvonta-avustajana voisi toimia vain tehtävää koskevat kelpoisuusehdot täyttävä henkilö.

Muutoksenhaku yksityisen esityksestä määrättyyn pysäköintivirhemaksuun olisi järjestetty samalla tavoin kuin pysäköintivirhemaksuista yleensäkin. Pysäköintivirhemaksua koskevaan päätökseen voi pysäköinninvalvonnasta annetun lain mukaan vaatia oikaisua pysäköinninvalvojalta ja oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea valittamalla muutosta hallinto-oikeudessa.

Perustuslakivaliokunta korosti perustuslain säätämisen yhteydessä, että uskottaessa hallintotehtävä suoraan laissa muulle kuin viranomaiselle tulee säännösperusteisesti taata oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten noudattaminen tässä toiminnassa (PeVM 10/1998 vp, s. 35/II). Pysäköinninvalvonnasta annettuun lakiin tai pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annettuun lakiin ei ehdoteta otettavaksi viittausta hallinnon yleislakeihin. Tällaista viittausta ei perustuslakivaliokunnan uudemman käytännön mukaan enää ole perustuslain 124 §:n takia välttämätöntä sisällyttää lakiin, koska hallinnon yleislakeja sovelletaan niiden sisältämien soveltamisalaa, viranomaisten määritelmää tai yksityisen kielellistä palveluvelvollisuutta koskevien

säännösten nojalla myös yksityisiin niiden hoitaessa julkisia hallintotehtäviä (esim. PeVL 13/2010 vp, PeVL 42/2005 vp).

Annettaessa julkinen hallintotehtävä hoidettavaksi muulle kuin viranomaiselle tulee säädöspäätöksellä huolehtia siitä, että tehtävää hoitavaan sovelletaan tässä tehtävässä samoja säännöksiä kuin viranomaisvastuulla vastaavaa tehtävää hoitavaan (PeVL 5/2010 vp, PeVL 3/2009 vp, PeVL 1/2008 vp). Pysäköinninvalvonnasta annetun lain 13 a §:ään ehdotetaan otettavaksi säännös rikosoikeudellista virkavastuuta koskevien säännösten soveltamisesta valvonta-avustajaan hänen toimiessaan lain mukaisissa tehtävissä. Lisäksi lakiin ehdotetaan otettavaksi informatiivinen viittaus vahingonkorvauslakiin.

Yksityisestä pysäköinninvalvonnasta säätämisen nyt ehdotetulla tavalla ei arvioida vaarantavan perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia.

Luvan peruuttaminen

Perustuslakivaliokunta on katsonut, ettei viranomaisille lähtökohtaisesti kuuluvien hallintotehtävien hoitaminen kuulu perustuslain 18 §:n 1 momentissa turvatun elinkeinovapauden piiriin (PeVL 40/2002 vp, PeVL 20/2006 vp, PeVL 12/2010 vp). Valiokunta on kuitenkin pitänyt viranomaisorganisaatioon kuulumattoman yksityisen toimijan oikeuksia ja velvollisuuksia koskevan sääntelyn oikeasuhtaisuuden kannalta välttämättömänä, että hyväksynnän peruuttamismahdollisuus sidotaan vakaviin tai olennaisiin rikkomuksiin tai laiminlyönteihin sekä siihen, että yksityiselle toimijalle annetut huomautukset ja varoitukset eivät ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen (PeVL 40/2002 vp, PeVL 20/2006 vp). Pysäköinninvalvontaluvan peruuttamisen edellytykseksi ehdotetaan säädettävän luvanhaltijan olennaisesti lainvastaisen toiminnan lisäksi myös se, ettei luvanhaltija ole korjannut menettelyään varoituksesta huolimatta. Sääntelyn katsotaan näin ollen täyttävän perustuslakivaliokunnan käytännössä hyväksynnän peruuttamiselle asetetut edellytykset.

Aluehallintovirastolle ehdotetaan kuitenkin annettavaksi toimivaltuus erityisen vakavissa tapauksissa peruuttaa toimilupa myös ilman luvanhaltijalle annettua varoitusta. Tällöin luvan peruuttamisen edellytyksenä on, että luvanhaltijan toiminta osoittaa vakavaa piittaamattomuutta pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevista säännöksistä. Säännös soveltuisi näin ollen vain törkeimpiin rikkomus- ja laiminlyöntitapauksiin. Ehdotettua sääntelyä pidetään välttämättömänä pyrittäessä huolehtimaan siitä, että viranomaisesta merkittävän julkisen vallan käytössä voi avustaa vain laillisesti ja asianmukaisesti toimiva luvanhaltija. Sääntelyn ei sen vuoksi arvioida muodostuvan ongelmalliseksi perustuslain 124 §:n kannalta.

Pysäköinninvalvonnasta annetun lain 20 a §:ssä ehdotetaan säädettäväksi kunnallisen pysäköinninvalvojan ja poliisin toimivallasta peruuttaa antamansa valtuutus pysäköinninvalvonnassa avustamiseen. Valtuutuksen peruuttamisen edellytykseksi ei ehdoteta rikkomusten tai laiminlyöntien toistuvuutta. Valtuutuksen peruuttaminen ei toisaalta merkitse sitä, ettei luvanhaltija lainkaan voisi jatkaa pysäköinninvalvonnassa avustamista. Ehdotetun sääntelyn ei arvioida muodostuvan ongelmalliseksi perustuslain 124 §:n kannalta.

Lakiehdotukset voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä tavallisen lain säätämismenettelyssä. Hallitus pitää kuitenkin perusteltuna, että esityksestä pyydyttäisiin perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

LAKIEHDOTUKSET

Laki pysäköinninvalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään pysäköinninvalvonnasta 17 päivänä kesäkuuta 2011 annettuun lakiin (727/2011) 10 a, 13 a-13 c, 20 a ja 20 b § seuraavasti:

10 a § Pysäköinninvalvonnassa avustaminen

Kunnallinen pysäköinninvalvoja voi hakemuksesta valtuuttaa pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annetussa laissa (/) tarkoitetun pysäköinninvalvontaluvan haltijan avustamaan kunnallista pysäköinninvalvojaa pysäköinninvalvonnassa tietyllä yksityisellä alueella ja maastossa.

Poliisi voi hakemuksesta valtuuttaa pysäköinninvalvontaluvan haltijan avustamaan poliisia pysäköinninvalvonnassa tietyllä yksityisellä alueella ja maastossa. Tällainen valtuutus ei kuitenkaan voi koskea avustamista 10 §:n 3 momentissa tarkoitetussa kunnassa.

Harkittaessa valtuutuksen antamista tulee ottaa huomioon valvonnan tarve yksityisellä alueella ja maastossa sekä viranomaisten edellytykset huolehtia valvonnasta näillä alueilla. Valtuutus voi koskea vain sellaista aluetta, jonka omistaja tai haltija on antanut suostumuksensa siihen, että asianomainen pysäköinninvalvontaluvan haltija avustaa kunnallista pysäköinninvalvojaa tai poliisia pysäköinninvalvonnassa alueella.

Esityksen seuraamuksen määrittämiseksi voi tehdä vain pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista annetun lain 5 §:ssä tarkoitetut edellytykset täyttävä henkilö (*valvonta-avustaja*), jolla on pysäköinninvalvontalupa tai joka on pysäköinninvalvontaluvan haltijan palveluksessa. Kunnallisen pysäköinninvalvojan ja poliisin tulee pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevaa valtuutusta antaessaan todeta avustavien henkilöiden kelpoisuus valtuutuksen hakijan esittämän selvityksen perusteella.

Pysäköinninvalvontaluvan haltija ja valvonta-avustaja toimivat tämän lain mukaisia tehtäviä hoitaessaan kunnallisen pysäköinninvalvojan tai poliisin johdon ja valvonnan alaisena.

13 a § Valvonta-avustajan tehtävät

Valvonta-avustajan tehtävänä on:

- 1) todentaa epäilemänsä pysäköintivirhe;
- 2) antaa ilmoitus epäilyistä pysäköintivirheestä ajoneuvon kuljettajalle tai, jollei tätä tavata, kiinnittää se näkyvälle paikalle ajoneuvoon;
- 3) tarvittaessa ilmoittaa pysäköinninvalvonnasta huolehtivalle viranomaiselle pysäköintivirheestä, jonka perusteella ajoneuvo voitaisiin siirtää; ja
- 4) muulla vastaavalla tavalla avustaa pysäköinninvalvonnassa.

Valvonta-avustajan tulee tämän lain mukaisia tehtäviä suorittaessaan tarvittaessa tai vaadittaessa todistaa oikeutensa toimia valvonta-avustajana.

Valvonta-avustajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen toimiessaan tämän lain mukaisissa tehtävissä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

13 b § Ilmoitus pysäköintivirheestä ja esitys seuraamuksen määräämiseksi

Ilmoituksessa epäilystä pysäköintivirheestä on mainittava:

- 1) 7 §:n 1 momentin 2-4 kohdassa tarkoitetut tiedot
- 2) ilmoituksen antaneen valvonta-avustajan ja hänen työnantajanaan toimivan pysäköinninvalvontaluvan haltijan nimi;
- 3) pysäköinninvalvontaluvan haltijan katu- ja sähköpostiosoite sekä muut yhteystiedot;
- 4) alueella voimassa olevan pysäköintivirhemaksun suuruus;
- 5) ilmoituksen antamispäivä ja kellonaika;
- 6) tieto asian jatkokäsittelystä.

Pysäköinninvalvontaluvan haltija toimittaa ilmoituksen tiedot sisältävän esityksen seuraamuksen määräämiseksi ja selostuksen alueen pysäköintiä koskevista määräyksistä avustamalleen viranomaiselle tämän määräämällä tavalla viimeistään ilmoituksen antamista seuraavana arkipäivänä.

13 c § Seuraamuksesta päättäminen esityksen perusteella

Kunnallinen pysäköinninvalvoja tai hänen määräämänsä pysäköinnintarkastaja taikka poliisi päättää pysäköintivirhemaksun määräämisestä, kirjallisen huomautuksen antamisesta tai toimenpiteistä luopumisesta todettuaan 13 b §:ssä tarkoitetun esityksen ja muun esitetyn selvityksen perusteella pysäköintivirheen.

Sen lisäksi, mitä 7 §:n 1 momentissa säädetään päätöksen sisällöstä, päätöksessä mainitaan päivä ja kellonaika, jona ilmoitus epäilystä pysäköintivirheestä on annettu. Päätöksessä ei 7 §:n 1 momentista poiketen tarvitse ilmoittaa maksun määräämisen kellonaikaa.

Tämän pykälän nojalla tehty päätös annetaan tiedoksi siten kuin 8 §:n 2 momentissa säädetään.

20 a § Valtuutuksen peruuttaminen ja kieltö jatkaa toimintaa

Kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi peruuttaa antamansa valtuutuksen pysäköinninvalvonnassa avustamiseen, jolleivät edellytykset valtuutuksen antamiselle enää täyty tai jos pysäköinninvalvontaluvan haltija sitä pyytää. Kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi voi lisäksi peruuttaa valtuutuksen, jos luvanhaltija tai tämän palveluksessa oleva valvonta-avustaja on toistuvasti tehnyt aiheettomia esityksiä seuraamuksen määräämiseksi, toiminnassaan menettelyt lainvastaisesti tai muuten vakavasti laiminlyönyt tehtävänsä asianmukaisen hoitamisen.

Kunnallinen pysäköinninvalvoja ja poliisi kieltää pysäköinninvalvonnassa avustavaa hoitamasta tämän lain mukaisia tehtäviä, jos tämä ei enää täytä valvonta-avustajana toimimisen edellytyksiä.

Kunnallisen pysäköinninvalvojan ja poliisin on ilmoitettava aluehallintovirastolle luvanhaltijan rikkomuksesta johtuvasta pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevan valtuutuksen peruuttamisesta.

20 b § Muutoksenhaku pysäköinninvalvonnassa avustamista koskeviin päätöksiin

Tämän lain 10 a ja 20 a §:n nojalla tehtyihin päätöksiin haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valtuutuksen peruuttamista ja tehtävien hoitamisen kieltämistä koskevaa päätöstä on kuitenkin muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki pysäköinninvalvontaluvasta ja valvonta-avustajista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 § Toiminnan luvanvaraisuus

Kunnallista pysäköinninvalvojaa tai poliisia saa pysäköinninvalvonnassa avustaa vain tässä laissa tarkoitettu pysäköinninvalvontaluvan haltija ja tässä laissa säädetty edellytykset täyttävä henkilö.

2 § Pysäköinninvalvontaluvan edellytykset

Pysäköinninvalvontalupa myönnetään luonnolliselle henkilölle, jos:

- 1) hän on täyttänyt 18 vuotta;
- 2) hän ei ole konkurssissa eikä hänen toimintakelpoisuuttaan ole rajoitettu;
- 3) hänellä pysäköinninvalvonnassa avustamiseen riittävät tiedot ja taidot; ja
- 4) hän on luotettava.

Pysäköinninvalvontalupa myönnetään oikeushenkilölle, jos:

- 1) se ei ole konkurssissa;
- 2) sen hallituksen jäsenet ja varajäsenet, toimitusjohtaja, vastuunalaiset yhtiömiehet taikka muut näihin rinnastettavassa asemassa olevat ovat luotettavia; ja
- 3) sillä on palveluksessaan pysäköinninvalvonnassa avustamisen lainmukaisuudesta vastaava henkilö, joka täyttää 1 momentissa säädetty edellytykset.

Luotettavana pidetään sitä, jota ei ole lainvoiman saaneella tuomiolla viiden viimeisen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton avustamaan pysäköinninvalvonnassa. Henkilöä ei kuitenkaan pidetä luotettavana, jos tämä on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton avustamaan pysäköinninvalvonnassa.

3 § Luvan myöntäminen

Pysäköinninvalvontaluvan myöntää hakemuksesta aluehallintovirasto.

Lupa on voimassa toistaiseksi.

4 § Lupahakemus

Hakemuksen tulee sisältää seuraavat tiedot:

- 1) luvanhakijan nimi ja henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus, mahdollinen aputoiminimi ja yhteystiedot;
- 2) 2 §:n 2 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden täydelliset nimet ja henkilötunnukset;
- 3) todistus siitä, että 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu henkilö tai hakijana oleva luonnollinen henkilö hallitsee itseään ja omaisuuttaan;
- 4) selvitys 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun henkilön tai hakijana olevan luonnollisen henkilön pysäköinninvalvonnassa avustamiseen riittävästä tiedoista ja taidoista.

5 § Kelpoisuus valvonta-avustajaksi

Pysäköinninvalvonnasta annetussa laissa (727/2011) tarkoitettuna valvonta-avustajana voi toimia 18 vuotta täyttänyt henkilö, jolla on valvonta-avustajana toimimiseen tarpeellinen liikennettä ja pysäköinninvalvontaa koskevien sääntöjen tuntemus ja joka on henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan tehtävään sopiva ja 2 §:ssä tarkoitettulla tavalla luotettava.

6 § Vastuuhenkilön tehtävät

Edellä 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun vastuuhenkilön tehtävänä on huolehtia siitä, että luvanhaltijan toiminta pysäköinninvalvonnassa avustamisessa on asianmukaisesti järjestetty.

7 § Varoitus

Aluehallintovirasto voi antaa varoituksen pysäköinninvalvontaluvan haltijalle, joka rikkoo laissa säädettyjä velvoitteita.

8 § Luvan peruuttaminen

Aluehallintoviraston on peruutettava pysäköinninvalvontalupa, jos luvanhaltija ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä tai luvanhaltija pyytää luvan peruuttamista.

Aluehallintovirasto peruuttaa luvan toistaiseksi tai määräajaksi, jos luvanhaltija on toiminut olennaisesti lainvastaisesti, eikä ole korjannut menettelyään aluehallintoviraston antamasta varoituksesta huolimatta. Jos luvanhaltijan toiminta osoittaa vakavaa piittaamattomuutta pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevista säännöksistä, lupa voidaan kuitenkin peruuttaa, vaikkei luvanhaltijalle ole annettu varoitusta.

9 § Tiedonsaantioikeus

Tässä laissa tarkoitettujen lupa-asioiden käsittelyä varten aluehallintovirastolla ja 5 §:n mukaisten edellytysten täyttymisen selvittämistä varten kunnallisella pysäköinninvalvojalla ja poliisilla on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada tarpeellisia tietoja rikosrekisteristä ja sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 46 §:ssä tarkoitettusta sakkorekisteristä.

Aluehallintovirastolla on salassapitosäännösten estämättä oikeus pyynnöstä saada pysäköinninvalvontaluvan haltijalta sekä sellaiselta kunnalliselta pysäköinninvalvojalta ja poliisilta, jota luvanhaltija avustaa pysäköinninvalvonnassa, tämän lain mukaisten tehtäviensä hoitamista varten tiedot luvanhaltijan toiminnasta, henkilöstöstä, taloudellisesta asemasta sekä muut vastaavat välttämättömät tiedot.

10 § Muutoksista ilmoittaminen

Luvanhaltijan on ilmoitettava aluehallintovirastolle kirjallisesti:

- 1) nimensä, yhtiömuotonsa ja yhteystietojensa muuttumisesta;
- 2) hallituksensa jäsenten ja varajäsenten, toimitusjohtajansa, vastuunalaisten yhtiömiestensä ja muiden näihin rinnastettavassa asemassa olevien sekä pysäköinninvalvonnassa avustamisen lainmukaisuudesta vastaavan henkilön vaihtumisesta;
- 3) muista sellaisista seikoista, joilla on merkitystä arvioitaessa, ovatko luvan saamisen edellytykset edelleen voimassa;
- 4) pysäköinninvalvonnassa avustamista koskevan valtuutuksen saamisesta ja sen peruuttamisesta.

Luvanhaltijan on ilmoitettava avustamalleen viranomaiselle kirjallisesti palveluksessaan olevan, pysäköinninvalvonnassa avustavan henkilöstön vaihdoksista.

Ilmoitus muutoksesta on tehtävä, jos mahdollista, ennen muutosta mutta viimeistään seitsemäntenä päivänä sen jälkeen. Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä asiakirjat, joilla osoitetaan, että tilalle tullut henkilö täyttää 2 §:ssä säädetty vaatimukset.

11 § Aluehallintoviraston ilmoitusvelvollisuus

Aluehallintovirasto ilmoittaa pysäköinninvalvontaluvan peruuttamisesta niille viranomaisille, joita luvanhaltija avustaa pysäköinninvalvonnassa.

12 § Luvanhaltijarekisteri

Aluehallintovirasto pitää pysäköinninvalvontaluvan haltijoista rekisteriä. Rekisteriin merkitään:

- 1) luvanhaltijan nimi ja henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus, mahdollinen aputoiminimi ja yhteystiedot;
- 2) 2 §:n 2 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden täydellinen nimi ja henkilötunnus;
- 3) 10 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettut tiedot;
- 4) luvanhaltijalle 7 §:n nojalla määrätty varoitukset;
- 5) luvan peruuttamisen syy ja ajankohta.

Sen estämättä, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 16 §:n 3 momentissa säädetään, rekisteristä saa luovuttaa henkilötietoja tulosteena taikka saattaa ne yleisesti saataville sähköisen tietoverkon kautta tai luovuttaa ne muutoin sähköisessä muodossa. Tieto henkilötunnuksesta saadaan kuitenkin luovuttaa tämän lain nojalla vain, jos tieto annetaan tulosteena tai teknisenä tallenteena ja jos luovutuksensaajalla on oikeus henkilötunnuksen käsittelyyn henkilötietolain (523/1999) 13 §:n tai muun lain nojalla.

Tiedot luvanhaltijoista on poistettava rekisteristä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun pysäköinninvalvontalupa on peruutettu muuten kuin määräajaksi.

13 § Muutoksenhaku

Aluehallintoviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Luvan peruuttamista koskevaa päätöstä on kuitenkin muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

14 § Viittaus rikoslakiin

Rangaistus virkavallan anastuksesta säädetään rikoslain (39/1889) 16 luvun 9 §:ssä.

15 § Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .